



ЗА ЄВАНГЕЛЬСЬКУ ВІРУ



«Бо я не соромлюсь Євангелії, бо ж вона — сила Божя на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові»

(Рим. 1:16)

№ 6 (177)
ЧЕРВЕНЬ
2019 РОКУ

Дорога Церкво Христова! Дорогі брати і сестри!

Дозвольте привітати вас з днем П'ятидесятниці!

Власне, у цей день розпочалася нова ера – ера потужної дії Святого Духа, що злинув на апостолів та інших учнів у єрусалимській горниці. Вогонь божественної сили надав потужного руху проповіді Євангелія, яке звучить і в наші дні, – слава за це Спасителю Ісусу!

Закликаю вас: бережіть цей вогонь у своїх серцях і несіть його світло та тепло іншим людям, бо це основна місія П'ятидесятниці. «Ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете» (Дії 1:8).

Хай Божя благодать у силі Святого Духа завжди наповняє ваші серця, готуючи до ревної праці на ниві Його, а також до славної зустрічі з Тим, Хто має владу на небі і землі. Йому слава навіки!

Старший єпископ УЦХВС Михайло Паночко.

ЄДНІСТЬ, ПРО ЯКУ МОЛИВСЯ ІСУС ХРИСТОС

Ісус неодноразово молився про єдність. Як же зрозуміти, про яку саме єдність Він молився, читаючи такі слова: «Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова ввірують у Мене, щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав. А ту славу, що дав Ти Мені, Я їм передав, щоб єдине були, як єдине і Ми» (Ів. 17:20-22).

Що Він мав на увазі, говорячи «бути одно»?



Коли ми увірували – ми стали запечатані Святим Духом: «У Ньому й ви, як почули були слово істини, Євангелію спасіння свого, та в Нього й увірували, запечатані стали Святим Духом обітниць» (Еф. 1:13).

Якщо ми задумаємося, що в одній віруючій людині є Дух Божий, і в іншій людині – той Самий Дух Божий, і в третій людині – той Самий Дух Божий, то ми зрозуміємо, що ми – єдині між собою Духом Святим!

В Ісусі Христі був той Самий Дух Божий, Який і зараз є в кожній віруючій людині! Той Самий Дух, не інший, тому Господь і говорить: «Щоб були всі одно: як

Ти, Отче, в Мені, а Я у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав...» (Ів. 17:21).

Ісус говорить, що коли ми з'єднані з Христом Духом Божим, то ми будемо робити ті ж діла, які Христос робив, і навіть більше: «Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більше від них він учинить, бо Я йду до Отця» (Ів. 14:12).

Це здається неможливим: як можна робити більше, ніж Ісус Христос? Можна, але тільки Духом Святим – як і Христос не Сам від Себе творив діла, а тим же Духом Божим: «Відповів же Ісус і сказав їм: Поправді, поправді кажу вам: Син нічого робити не може Сам від Себе, тільки те, що Він бачить, що робить Отець; бо що робить Він, те так само й Син робить» (Ів. 5:19).

Ми так само маємо Духа Господнього через віру в Христа, але нам потрібно отримати одкровення про це: «... щоб Бог

Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, дав вам Духа премудрости та відкриття для пізнання Його, просвітив очі вашого серця, щоб ви зрозуміли, до якої надії Він вас закликає, і який багатий Його славний спадок у святих, і яка безмірна велич Його сили в нас, що віруємо за виявленням потужної сили Його, яку виявив Він у Христі, воскресивши із мертвих Його, і посадивши на небі праворуч Себе» (Еф. 1:17-20).

Той Самий Дух, Який був у Христі і Яким Бог воскресив Христа з мертвих, перебуває в нас, віруючих, і цей же Дух воскресить нас, як воскресив і Христа. Через цього Духа ми всі з'єднані в Тіло Христове і стаємо членами цього Тіла. Тому розділення між нами дуже болюче для всього Тіла Христового. «І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять; і коли один член пошанований, то всі члени з ним тішаються. І ви Тіло Христове, а засібна ви члени!» (1 Кор. 12:26-27).

Тому нам потрібно об'єднуватися і приймати один одного з любов'ю, як члени Тіла Христового. Будь-який розбрат між тими, хто вірує в Христа, засмучує Святого Духа: «І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу. Усяке подратування, і гнів, і лютість, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою. А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!» (Еф. 4:30-32).

Якщо у вас один Отець, то між собою ви брати і сестри і повинні любити одне одного: «По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою» (Ів. 13:35).

Якщо є любов – є єдність. Якщо любові немає – єдності також немає. Любов – це і є те, що об'єднує нас із Христом і одне з одним уже назавжди, тому що любов ніколи не минає: «Ніколи любов не перестає!» (1 Кор. 13:8).

Ось ця любов і робить нас єдиними з Богом, єдиними між собою: «Ми знаємо, що ми перейшли від смерті в життя, бо любимо братів. А хто брата не любить, пробуває той в смерті» (1 Ів. 3:14).

О. В.

УРЯД СТВОРИВ ОКРЕМИЙ ОРГАН ВЛАДИ З ПИТАНЬ ЕТНОПОЛІТИКИ І СВОБОДИ СОВІСТІ

Кабінет Міністрів створив окремий спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері етнополітики і свободи совісті у формі Державної служби.

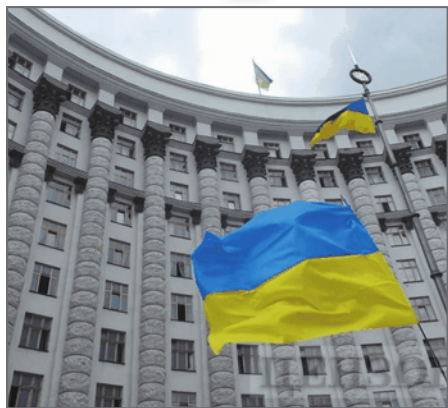
Такі рішення було прийняте на засіданні у середу, 12 червня 2019 року, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Державна служба України з етнополітики та свободи совісті буде координуватися Кабінетом через Міністерство культури України, а її штат і матеріально-технічне забезпечення будуть сформовані на базі нинішнього Департаменту у справах релігій та національностей Мінкультури.

Цьому рішенню передували консультації керівництва Уряду із Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій.

Водночас члени Ради Церков зауважили, що часті реорганізації державного органу у справах релігій не сприяють його ефективній роботі, а пропозиції міжнародних партнерів України, які щоразу пропонують ті чи інші моделі державного управління, з часом можуть змінюватися на протилежні – як це і сталося нині.

Місяць тому на зустрічі з профільним віце-прем'єр-міністром члени ВРЦіРО зауважили, що Держслужба має діяти відповідно до законів України і не фаворитизувати жодну з конфесій. На переконання релігійних діячів, цей орган має діяти в інтересах релігійної свободи та плюралізму, надавати адміністративні послуги



однаково швидко і якісно для будь-якої конфесії, без жодної дискримінації.

Крім цього, на переконання глав конфесій, Держслужба з етнополітики та свободи совісті не повинна створювати радничі органи «колективної безвідповідальності», коли рішення, які перебувають у компетенції урядовців, підміняються рекомендаціями консультативно-дорадчих органів.

У складі Мінкультури на сьогодні функціонує Департамент у справах релігій та національностей, який здійснює державну реєстрацію окремих видів релігійних організацій, надає погодження на релігійну діяльність іноземців в Україні та здійснює інші повноваження відповідно до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації».

ВУЛИЧНИЙ ПРОПОВІДНИК В ТОРОНТО ЗАЗНАВ АТАК З БОКУ ЛГБТ-АКТИВІСТІВ І ПОТРАПИВ ПІД АРЕШТ

Канадський проповідник був заарештований за звинуваченням у порушенні порядку. Він зіткнувся з шаленим опором, коли ділювався Євангелієм в одному з районів Торонто, відомому як «село геїв».

Девід Лінн з Christ's Forgiveness Ministries розповів, що проповідував на вулицях Торонто і не мав на меті зачепити конкретно гомосексуалістів, коли почав говорити про Христа в районі, де стався інцидент.

У відео, розміщеному в соціальних мережах, можна почути, як Лінн пояснює, що всі люди згрішили, і

гетеросексуали, і гомосексуалісти, оскільки всі порушили закони Бога. «Ісус помер за грішників. Чи знаєте ви, що кожна людина грішна?» – говорив він у мікрофон.

У результаті гомосексуалісти оточили Девіда, тримаючи в руках райдужні прапори, і перешкождали йому проповідувати. Деякі тримали в руках таблички з написами: «Любов – це любов» і: «Якщо ваша релігія вчить вас ненавидіти, значить, вам потрібна нова релігія».

«У цей момент в справу втрутилися поліцейські і заявили, що Девід може бути заарештований за те, що непокоїть людей. Тоді проповідник вимкнув мікрофон і продовжив проповідувати вже без апаратури.

«Ісус Христос закликає всіх людей до Себе», – говорив Девід, але його слова були заглушені криками

натоплу. Незабаром офіцери знову підійшли до проповідника і оголосили, що він заарештований.

Пізніше проповідник був звільнений під заставу, і, як повідомляють Global News, йому було наказано триматися подалі від гомосексуалістів в цьому місті.

У бесіді з журналістами за межами будівлі суду Лінн розповів, що його промова не була призначена для гомосексуалістів, він проповідує Євангеліє по всіх 22 районах міста, а за день до цього служив бездомним.

«Я сказав, що у всіх є надія, і Бог любить всіх. Я неодноразово говорив про це, – заявив Лінн. – І я не заглиблювався в жодні розмови про сексуальну орієнтацію».

НХС.

СВЯТА ТРІЙЦЯ

Існують люди, які відкидають усе, що не можуть пояснити, вони заперечують і те, що Бог – Триєдиний. Пильно дивлячись на Всевишнього своїм холодним, спокійним поглядом, вони думають, що не може бути, щоб Він був одночасно і одним, і трьома. Ці люди забувають, що все їхнє життя оповите таємницею. Вони не думають про те, що будь-яке реальне пояснення навіть найпростішого явища природи приховане в темряві і що пояснити це явище не легше, ніж таємницю Бога.

Кожна людина живе вірою: хтось – вірою в закони природи, хтось – вірою в Бога. Та навіть наймудрішу людину можна змусити замовкнути одним простим твердженням: «Тільки Бог розуміє дорогу її (смерті), й тільки Він знає місце її» (Іов 28:23).

Томас Карлейль описує почуття язичницького мислителя, що виріс у темній печері і вперше побачив схід сонця. «Як він був здивований! – вигукє Карлейль. – Яким подивом був охоплений, побачивши те, на що ми щодня дивимосся з байдужістю! Він дивився на це видовище, і серце його починало палати... Ця скеляста земля, вкрита зеленою травою і квітами, ці дерева, гори, річки, ці неспокійні моря і величезний темно-синій океан неба над головою, який гойдає вітер, ця чорна хмара, що постійно змінює свою форму, з цієї хмари з'являються то вогонь, то град і дощ. Що це? Що? Усю глибину, всю сутність цього ми не знаємо і ніколи не зможемо дізнатися».

Як відрізняється від цього наше сприйняття – сприйняття тих, хто пересичений чудесами. «Ми переставо дивуватися з цього, тому що ми не думаємо, – пише Карлейль. – Ми називаємо вогонь, що виходить із чорної грозової хмари, електрикою, читаємо про неї лекції і отримуємо якусь її подобу шляхом тертя шовку об скло. Але що це? Звідки воно приходить? Куди йде? Наука зробила для нас багато, але наука – як плівка на поверхні води. Цей світ, як і раніше, залишається чудом, незбагненим, таємничим для будь-кого, хто замислиться над цим».

Ці проникливі, майже пророчі слова були написані понад сто років тому, але ніякі досягнення науки і техніки не знецінили їх значення. Ми, як і раніше, не знаємо. Ми легковажно повторюємо популярні наукові терміни. Ми з величезною точністю управляємо енергією в наших автомобілях і на наших кухнях. Ми змушуємо цю енергію працювати на нас, як Алладін змушував джина, але ми, як і раніше, не знаємо, що це таке.

Не вагаючись, Церква проповідує вчення про

Трійцю. Не претендуючи на розуміння, вона свідчить про це, повторюючи те, чого вчить Святе Писання. Дехто заперечує, що в Писанні щось говориться про Триєдиного Бога, на тій підставі, що сама думка про потрібність і єдність – це протиріччя в термінології. Та оскільки ми не можемо зрозуміти, чому і як лист спадає з дерева край дороги, чому і як горобчик виплуплюється в гнізді на тому ж дереві, то чому Трійця повинна бути для нас проблемою?

«Наші думки про Бога стають вищими, – писав Мігель де Малінос, – коли ми визнаємо, що Він незбагнений, недоступний нашому розумінню, а не коли ми уявляємо Його собі в якомусь образі і наділяємо красою, яка відповідає нашому недосконалому розумінню».

Не всі, хто називав себе християнином, сповідували доктрину Трійці. Але віра в Трійцю з часів апостолів сяяла над Церквою Його Первородного Сина в її подорожі крізь роки, подібно до того, як присутність Бога у вигляді вогняного стовпа сяяла над табором народу ізраїльського впродовж його шляху через пустелю і свідчила всьому світу: це – Його народ.

Чистота і сила слідували за вірою. Під цим прапором ішли апостоли, отці Церкви, мученики, містики, автори церковних піснеспівів, реформатори, борці за відродження Церкви – на їхніх життях і справах була печатка Божого схвалення. Нехай у чомусь другорядному їхні погляди різнилися, але всіх їх об'єднувала відданість вченню про Трійцю.

Віруюче серце визнає те, про що говорить Бог, не намагаючись шукати інших доказів. Шукати докази – означає ставити під сумнів, знайти докази – означає зробити віру зайвою.

Віруюча людина приходить до віри не шляхом мудрування, вона не шукає підтвердження своєї віри у філософії або науці. Вона волає: «О Краю, мій Краю, о Краю, послухай Господнього слова» (Єр. 22:29). «Бо ж Бог правдивий, а кожна людина – неправдива» (Рим. 3:4).

РЕЛІГІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕПЕР НЕ ЗОБОВ'ЯЗАНІ ОБЛАШТОВУВАТИ ГАЗОВІ ЛІЧИЛЬНИКИ МОДЕМАМИ



Уряд остаточно вирішив питання про звільнення релігійних організацій від обов'язку встановлювати на власних комерційних вузлах обліку природного газу засоби дистанційної передачі даних (модеми).

Зміни передбачені Постановою «Про внесення змін до постанови НКРЕКП від 30 вересня 2015 року № 2494», яку Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), прийняла 17 травня 2019 року, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Ця Постанова НКРЕКП звільняє власників комерційних вузлів обліку природного газу з лічильниками типорозмірів G-1,6, G-2,5, G-4, G-6 та річний обсяг обліку природного газу яких менше 10 тис. м³, від обов'язку встановлювати на власних комерційних вузлах обліку засоби дистанційної передачі даних.

«Облаштування таких вузлів обліку природного газу засобами дистанційної передачі даних потребує здійснення комплексу

заходів, зокрема це розробка проекту, заміна лічильника, встановлення відповідного модему тощо. Зазначені заходи, у свою чергу, призводять до обтяжливих витрат як технічних, так і фінансових характеру, що фактично унеможливорює таке встановлення», – пояснила НКРЕКП мотиви свого рішення.

У Національній комісії підкреслили, що «норми зазначеної Постанови спрямовані на забезпечення захисту прав споживачів

природного газу, зокрема представників малого бізнесу, бюджетної сфери та релігійних організацій».

Слід відзначити, що таке рішення НКРЕКП прийняла після зустрічі Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана із Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій, яка відбулася 22 лютого цього року.

За результатами діалогу з релігійними діями Глава Уряду дав доручення знайти спосіб для звільнення релігійних організацій від обов'язку встановлювати на власних комерційних вузлах обліку природного газу засоби дистанційної передачі даних (модеми), щоб релігійні громади не відчували економічний тиск і не припиняли свою духовну і соціальну діяльність.

Як повідомляв ІРС, глави конфесій також очікують, що найближчим часом відбудеться особиста зустріч президента Володимира Зеленського із Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій.

ПОЗБАВЛЕНІ БІБЛІЙ, ХРИСТІЯНИ КИТАЮ ВЧАТЬ ПИСАННЯ НАПАМ'ЯТЬ

У Китаї християни переживають жорстокі гоніння. У віруючих відбирають Біблії, тому вони вивчають Писання напам'ять.

Вейн Кордейро, пастор Християнського братства «Нова надія» в Гонолулу, Гаваї, молиться про те, щоб американські християни стали більше схожі на китайських християн. В одній з проповідей пастор гавайської мегацеркви поділився своїм досвідом поїздки в Китай, куди церква їздила навчати лідерів.

У цій конкретній поїздки він вчив 22 християн з провінції Хунань, які 13 годин їхали в поїзді, щоб відвідати тренінг з лідерства. Вони сиділи в готельному номері площею близько 65 кв. м, без кондионера і диванів.

«Якщо нас зловлять, що зі мною буде?» – почав Кордейро з питання. «Ну, ви будете депортовані через 24 години, а ми відправимося у в'язницю на три роки», – відповіли китаїці. Потім він запитав, скільки з них сиділи в тюрмі, і 18 з 22 присутніх відповіли, що були ув'язнені за свою віру.

У нього було тільки 15 Біблій, тому сім чоловік залишилися без них.

«Я сказав відкрити Друге послання Петра. Саме тоді одна жінка передала Біблію людині, що сиділа поруч, і я подумав: «Гм, цікаво, чому вона так зробила», – розповідає пастор. Коли вони почали читати, він зрозумів, чому вона віддала свою Біблію, – вона знала всю цю книгу напам'ять.

«Я підійшов до неї в перерві і запитав: «Ви знаєте Писання напам'ять?». – «У в'язниці у



тебе багато часу», – відповіла вона. І пояснила, що хоча у тюрмі конфіскують будь-яку християнську літературу, люди переправляють Святе Письмо у вигляді записок.

«Ось чому ми запам'ятовуємо текст так швидко, як тільки можемо, – навіть якщо вони заберуть записи, то не зможуть забрати те, що заховане в вашому серці», – поділилася жінка.

Після того, як триденне навчання було закінчене, Кордейро запитав християн, чи може він молитися за них.

«Не могли б ви помолитися за те, щоб ми могли стати такими, як ви?» – попросив один чоловік. «Я подивився на нього і сказав: «Я не буду цього робити».

Коли вони запитали, чому, він пояснив: «Ви

їдете в поїзді 13 годин, щоб дістатися сюди, а в моїй країні люди просто не прийдуть, якщо потрібно буде їхати більше години.

Ви сиділи на дерев'яній підлозі три дні, а в моїй країні люди йдуть геть, якщо виявлять, що сидіти доведеться більше 40 хвилин.

Ви сиділи тут три дні на твердій дерев'яній підлозі і без кондионерів, а в моїй країні ніхто не прийшов би на зібрання, якщо там не було м'яких лавок і кондионерів.

У моїй країні у нас в середньому по дві Біблії на сім'ю, але ми не читаємо їх. У вас майже немає Біблій, однак ви запам'ятовуєте їх напам'ять із записів на папері.

Я не буду молитися, щоб ви стали такими, як ми, але я буду молитися, щоб ми стали такими, як ви», – підсумував пастор.

ВСЕСВІТНЯ ХРИСТІЯНСЬКА РАДА РОЗКРИТИКУВАЛА СЕРБСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО ЕВТАНАЗІЮ



Всесвітня Християнська Рада виступила з критикою законопроекту, що передбачає дозвіл на евтаназію для важкохворих людей в Сербії.

Відповідне положення міститься в оприлюдненому 31 травня проєкті оновленого цивільного кодексу країни.

Згідно з документом, евтаназія розглядається як «право фізичної

особи на добровільне і гідне припинення життя». При цьому обумовлюється, що таке право може бути реалізоване тільки за наявності ряду гуманітарних, соціальних і медичних умов, які повинні бути окремо прописані в законодавстві.

Передбачається, що в разі прийняття нової редакції цивільного кодексу необхідні зміни, що регулюють процедуру евтаназії, повинні бути розроблені і внесені до кримінального кодексу і ряду інших законів.

«ЩОБ ДУМКА ОПЕРТА НА БОГА БУЛА, А В СЕРЦІ ЖИВ МИР», – НОТАТКИ ІЗ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УЦХВС



Цього року Всеукраїнська жіноча конференція УЦХВС проходила 4-7 червня у мальовничому куточку Прикарпаття неподалік міста Яремча на Івано-Франківщині. До вашої уваги – кілька штрихів із головного сестринського форуму.

У гори – ближче до Бога

За селом Заріччям наше авто звернуло з асфальтованої на вкриту гравієм польову дорогу, що тягнулася угору. Незабаром ми зупинилися на подвір'ї християнського табору «Золота генерація»: кілька просторих корпусів, більшість з яких – дерев'яні, «під зруб», із затишними терасами, прикрашеними петуніями та геранню. Акуратні зелені газони, а навколо – вкриті лісом гори. «Як гарно!» – видихають сестри перше враження і всміхаються.

Однак місце, обране для проведення річної сестринської конференції, звичайно ж, для них не головне. З'їхавшись з усіх куточків України, відповідальні за служіння найбільше радіють зустрічі одна з одною та можливості наситити свій дух Словом, знайти особливий мир у спільних молитвах, запалитися від свідчень слави Божої у житті таких же, як вони, служительок у домі Божому.

Звірити духовні годинники

Урочисте відкриття конференції відбулося у вівторок, 4 червня. Молодіжний хор церкви «Віфанія»

з м. Коломиї натхненно служив співом, ведучи присутніх у поклоніння Богові. Завідувачка Відділу сестринського служіння Віра Деркач представила обласні делегації та побажала: «Нехай Господь у ці дні по-особливому напоїть та нагодує нас тою духовною поживою, яку Він приготував» (як, власне, і сталося).

Після чого ведучі Людмила Бендус та Оксана Малишук надали слово відповідальній за служіння жінок у церквах Івано-Франківщини Галині Черняк, яка цікаво і захопливо розповіла про свій край. Прикарпаття багате не лише на природні ресурси, а насамперед на віруючих людей.

Гостем першого дня конференції став старший пресвітер об'єднання церков ХВС Тернопільщини Віталій Яцюк. Його проповідь на тему: «Як навчитися обирати одне з багатьох» торкнулася кожної сестри. На прикладі двох сестер – Марти і Марії служитель показав, що перший правильний вибір у житті не означає, що другий буде таким же. «Приїхавши на цю конференцію, ви зробили правильний вибір, але де зараз ваші думки? Може, вдома, у турботах, а може, ви, як Марія, налаштували своє серце, щоб сидіти біля ніг Христа?» – риторично запитав він.

Сім хвилин на добу, які змінюють життя

Другий день сестринської конференції подарував багато корисної, практичної інформації. На ранковому служінні словом ділилася гостя зі США Наталя Черниш, яка говорила про силу встояти під час життєвих негараздів.

Віра Деркач занурила присутніх у роздуми над темою конференції, гаслом якої стали рядки з Книги пророка Ісаї, 26:3, – «Думку, оперту на Тебе, бережеш Ти у повному спокої, бо на Тебе надію вона покладає». Зокрема, розповіла, як на практиці впливати на свої думки та мислення, а також дала сестрам «домашнє завдання»: щодня протягом семи хвилин не думати ні про що інше, крім позитиву. Здається, дрібниця, але будьте в цьому постійні, і незабаром побачите дивовижний результат.

Потім була молитва, на яку вийшло багато сестер, щоб отримати духовне оновлення і особисте слово від Бога. Чимало з них не хотіли розходитись навіть після завершення зібрання і продовжували перебувати у молитовному потоці і спілкуванні.

По обіді учасниці конференції мали вільний для прогулянок та спілкування час. О 16-й розпочалося навчання по секціях (для заміжніх, незаміжніх, вдів та сестер старшого віку). А увечері сестри мали особливий час свідчень Божої слави, коли ділилися своїми історіями. Радимо придбати відео з цього зібрання у відділі жіночого служіння. Адже, мабуть, ніщо так не будувало нашу віру в Божі чуда і силу, як свідчення її безпосередніх свідків.

День навчання та вечір вдячності

Ще один день жіночої конференції приніс немало відкриттів та приємних несподіванок. 6 червня на ранковому служінні та під час секції на тему церковного лідерства сестрам послужив пастор із міста Хмельницького Олександр Савчук. Він викладав

ґрунтовно, на життєвих прикладах та з гумором, що залишило у сестер багато гарних вражень.

У списку секційних занять цього дня були також служіння молодим мамам, здорове харчування та молитовне служіння в церкві. А увечері сестри відсвяткували дні народження одразу двох ведучих спікерів сестринських конференцій – Віри Деркач (у неї незабаром буде 60-річний ювілей, і більшість із цих років Віра Іванівна віддала щирому служінню Богу) та Наталії Черниш (вона святкуватиме піввіковий ювілей). Навіть невеликий дощик не зміг зіпсувати чудову гостину під відкритим небом, після якої сестри різних делегацій віншували служительок у неформальній атмосфері, найперше дякуючи Господу за їх небабидужі серця.

... Як на одному диханні

На урочисте закриття конференції (котра, як засвідчують багато сестер, пройшла як на одному диханні) приїхав старший пресвітер Івано-Франківського обласного об'єднання церков ХВС, єпископ Юрій Веремій. Після зичливих настанов він повів сестер у молитві за оргкомітет та родину Попідох, засновників фонду «Золота генерація». Це його силами побудована однойменна база відпочинку, на території якої відбулася сестринська конференція.

Сестри роз'їхалися по домівках, наповнені духовними відкриттями, гарними емоціями і запалом і надалі служити людям.

Ірина Столяр.
Прес-служба УЦХВС.

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ХРЕЩЕННЯ СВЯТИМ ДУХОМ

«Коли ж почався день П'ятидесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язики поділені, немовби огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав. Перебували ж в Єрусалимі юдеї, люди побожні, від усякого народу під небом. А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу та й диву далися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою...» (Дії 2:1-6).

Повернімося на мить у часи пророка Іллі. Божий народ у духовному занепаді. Ягве більше не хвилює їхні серця. Вони самі знають, що робити зі своїм життям. Вони мали змогу чути Божих пророків, які проголошували істину. Проте прислухалися й до тих пророків, які служили іншим богам, і не знали, який вибір зробити. І одного дня Ілля сказав до народу: «А чому б вам не піднятися зі мною на гору Карміл». І дав одну дуже важливу пораду ізраїльському народу: «Якщо Ягве – Бог, то поклоняйтеся Йому й служіть Йому. А якщо Ваал ваш бог – то йдіть услід за ним».

Люди нічого не відповіли на ці слова. Вони слухали пророка, але не знали, як зробити правильний вибір. Тоді пророк Ілля сказав, що є один шлях, який допоможе їм вибрати, за ким іти: треба покласти жертву на жертovníк, і лише істинний Бог зішле Свій вогонь і прийме цю жертву.

Неправдиві пророки говорили, співали, кричали й танцювали. Та нічого не відбувалося. І тоді Ілля сказав: «Господи, Боже Ізраїлю, покажи, що лише Ти – істинний Бог, і Ти зміниєш серця людей». У ту ж мить вогонь спав на жертву. І всі люди загукали: «Ягве – Бог!».

Ця історія змальовує картину сучасного світу. Люди слухають різні новини. Їм розповідають, як їхнє життя може змінитися. Багато проповідників у різних церквах радять людям, що і як їм потрібно робити у своєму житті. Але доти, поки Святий Дух не зійде на людину, ми нічого не зможемо змінити. Ось чому дуже важливо зробити це основою нашої проповіді.

День сходження Духа Святого – одна з найвизначніших подій в історії людства

Коли Христос прийшов на землю, одне з пророцтв збулося: на землю прийшов Еммануїл, що означає «з нами Бог». Та коли на землю прийшов Дух Святий, збулося пророцтво, яке проголосив Ісус. Це пророцтво стверджувало, що Дух Святий увійде в нас.

Коли Дух Святий зійшов на учнів, люди не розуміли, як це сталося. Вони не знали, як відбувається хрещення Святим Духом, не читали книг про це і не знали, чого чекати. Але є одна важлива істина, яку потрібно знати: ви можете нічого не знати про те, як сходить Дух Святий, але стан серця має значення. Усе, що потрібно Богові, – це правильний внутрішній стан. Ти повинен відкрити перед Ним своє серце й покірно прийняти все, що Він робить. Ця істина – на всі часи.

Існує багато стереотипів поведінки. І ми, напевно, вважали б поведінку Корнілія неприйнятною. Коли апостол Петро прийшов у його дім, то став проповідувати Євангеліє. Проповідник, напевно, мав би закінчити промову, сказати «амінь», закликати до вітваря. Та Корнілій не чекав цих слів, не чекав особливого заклику підняти руку чи зробити ще щось. Він був готовий отримати від Бога все, що Той дасть йому. І тому Дух Святий вирішив не чекати до кінця проповіді Петра. Він зійшов на Корнілія, тому що його серце було готове.

Дух Святий призначений для всіх

У другому розділі Дій святих апостолів сказано, що Дух Святий зійшов на всіх, хто був у горниці. З того часу нічого не змінилося, тому що Дух Святий призначений для всіх, хто визнає Ісуса Христа своїм Господом і Спасителем. Боже обрання чітке й зрозуміле для нас. Немає людини, яка любить Ісуса, але не може бути сповненою Духом Святим.

Шукаймо сповнення Святим Духом

У день П'ятидесятниці послідовники Ісуса



сповнились Святим Духом. Слово «сповнились» видається дуже важливим та цікавим. Це саме слово вжите також в уривку, де йдеться про страждання Христа. Там сказано, що коли Він прагнув, воїни взяли губку й **наповнили** її оцтом. Таким чином вони хотіли втамувати Його спрагу. Коли Дух Святий приходить і наповнює нас, у цьому процесі не ми відіграємо провідну роль і навіть не Церква в цілому. Важливе те, що наповнює наше життя.

Уявіть собі губку, яка просякнута водою. Що особливого в губці? Якщо губка нічим не просякнута, не наповнена, ніхто не буде її використовувати. Але якщо ви наповнюєте губку певним розчином, вона стає придатною для вжитку. Головна не губка, а те, чим вона просякнута.

Тому шукаймо сповнення Святим Духом, бо Церква сама по собі нічого не може запропонувати світу. Без Святого Духа вона буде безплідною. І життя будь-якої людини без Духа Святого – марне.

Коли Святий Дух зійшов і увійшов в апостолів, їх перестало хвилювати, ким були вони. Вони стали ділитися з людьми, із цим світом Божою присутністю, яка була в них.

Визнаймо: п'ятидесятники нічого не можуть дати цьому світу, а Дух Святий може. І якщо в нас немає Духа Святого, якщо ми не сповнені Ним, ми безплідні.

Одна краплина Духа Святого може змінити все

Немає значення, скільки краплин Духа Святого потрапляє з твого життя в життя іншої людини. Одна краплина Духа Святого може повністю змінити все.

В Євангелії описується розмова Христа з жінкою-сирофінікіянкою, в котрій була хвора донька. Вона підійшла до Ісуса й попросила: «Зціли мою доньку, будь ласка». Ісус відповів: «Недобре забирати їжу в дітей і віддавати псам», на що вона відказала: «Але й собаки їдять крихти, які падають зі столу». Тоді Ісус дав їй одну маленьку крихту для зцілення її доньки, хоча вона не була призначена для неї. Але цього було достатньо – одна маленька крихта дала зцілення тій дівчинці.

Ця історія зображає дію Духа Святого. Одна крихта Святого Духа може змінити будь-яке життя, навіть того, хто хоче закінчити життя самогубством. Одна краплина Святого Духа спасає сім'ю. Одна краплина Святого Духа може змінювати навіть нації. Святий Дух може змінити все і назавжди.

І в цьому процесі важливі не ми, навіть не Церква, а Дух Святий, Який виливається в наше життя. Я хочу, щоб усі ми були наповнені Святим Духом і проливали Його силу на інших людей.

Не втрачаймо найважливіше

Відверто кажучи, я дещо побоююся того, що нині діється в п'ятидесятницьких церквах: ми можемо використовувати різні слова, співати пісні, які нам подобаються, сповідувати свою віру й водночас не спиратися на Святого Духа. П'ятидесятники повинні мати бажання отримувати Святого Духа й переживати Його силу.

Світ не чекає нашого вчення, не потребує нашої п'ятидесятницької культури. Світу не цікаво, що ми

робимо. Знаєте, чого потребує цей світ? Однієї краплини Святого Духа, яка витікає з нашого життя!

Я хочу, щоб моє життя й життя всіх п'ятидесятницьких церков було наче губка, сповнена помазанням Святого Духа. Щоб ми могли нести людям Святого Духа й відчуття постійної Божої присутності в житті.

Дуже часто, на жаль, нас хвилюють другорядні речі, і ми втрачаємо з поля зору те, що є найважливішим.

Коли сходить Дух Святий, всі дізнаються про це

Коли апостоли отримали Духа Святого, довкола зібрався великий натовп, хоча там не було радіо, реклами, фейсбука. Як же люди дізналися про це? Коли Дух Святий сходить на Божий народ, усі навколо дізнаються про це. Тому що це найбільше бажання й найбільша потреба людства.

І коли люди побачили, що сталося з учнями Ісуса, вони запитали: «А що ж нам робити?» (Дії 2:37). І Петро дав чітку відповідь: «Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дар Духа Святого ви приймете! Бо для вас ця обітниця, і для ваших дітей, і для всіх, що далеко знаходяться, кого б тільки покликав Господь, Бог наш» (Дії 2:38-39).

Ці люди не запитували про нову релігію, про її вчення. Вони сказали: «Ми хочемо те, що є у вас!». Це найкраще свідчення, коли люди кажуть нам: «Я хочу те, що маєш ти!».

«Я не можу більше жити так, як жив до того»

Я виростав у християнській сім'ї, але ненавидів церкву. Мені не подобалися люди з церкви. Я був бунтівником. Хоча й відвідував церкву, але боявся, що коли прийду в церкву, Бог повністю змарнує моє життя. Та одного разу на служіння приїхав чоловік, який був наділений дарами Святого Духа. Я мало пам'ятаю з того, що він казав, і не чув, як люди моляться. Просто в ту мить Бог торкнувся мене, і мені більше не треба було нічого. Це було відповіддю на все. Я сказав: «Я не можу більше жити так, як живу». Божя присутність змінила мене повністю.

І це біблійно, це правильно. Бо хіба ж не написано, що коли Дух Святий прийде, то Він Сам звістить людям про гріх, про правду та про суд!

Ми навчилися служити без Святого Духа

Не хочу когось образити, але якщо Дух Святий не дає нам слова для проповіді, ми знаємо, як проповідувати й без цього. Ми знаємо, як провести зібрання. Ми навчилися проводити служіння або служити без участі Святого Духа. Але чого потребує світ? Світ очікує реальної присутності Святого Духа.

Пригадую свідчення одного католика. Якось його сусідка захворіла. У неї була пухлина в голові. Ніхто з лікарів не міг їй допомогти. Тоді вона зі своїм сусідом пішла до священника, але той теж відповів, що нічим не може допомогти. Вони були у відчаї. Та одного разу побачили запрошення на євангелізаційне служіння, на якому було написано: «Якщо ви потребуєте зцілення, приходьте – і Бог зцілить

вас». Вони не вірили не католицьким проповідникам, але все ж вирішили піти.

Зал був переповнений, тому вони стояли за дверима й постійно намагалися побачити хоч щось, що там відбувається. І ось в одну мить, коли ця хвора жінка зробила ще одну спробу щось побачити, Дух Святий став діяти. Вона навіть не чула, про що проповідують, не знала, що відбувається там. Але Дух Святий доторкнувся до неї – і вона стала кричати: «Не знаю, що сталося, але голова мені більше не болить! Я зцілена!».

Наступного дня ці люди прийшли до священника й стали ділитися з ним радістю зцілення. У ході розмови вони сказали: «То, може, й нам треба читати Євангеліє, щоб краще розуміти, як діє Бог». На це він відповів: «Йдіть із моєї церкви, бо ви приєдналися до якогось культу». Тож вони відкрили Біблію й стали самостійно її читати, щораз більше утверджуючись на думці, що хочуть служити такому Богові, Який діє серед людей і нині.

Чи отримали ви Духа Святого?

Що ми можемо запропонувати цьому світу? Тільки Духа Святого, Якого маємо від Бога. Проте, на жаль, хочу зазначити (я кажу зокрема про церкву, у якій служу пастором, і про об'єднання церков, яке очолюю): ми не настільки ревно бажаємо Духа Святого, як варто бажати. Іноді мені навіть здається, що нам добре й без Духа Святого.

Але в часи першоапостольської Церкви було зовсім інакше. Коли Павло проповідував людям, то одразу запитував їх: «Чи отримали ви Духа Святого?». Те ж питання можна поставити й нинішнім церквам. Якщо в служінні немає явної дії Святого Духа, час вмикати тривожну сирену.

Ви можете запитати: «То в чому ж суть і значення хрещення Святим Духом?». Повернуся до прикладу з губкою. Ми, Церква, – та губка, яка приносить користь лише тоді, коли наповнена Ним. Тому що цінність нашого християнського життя й полягає в тому, чим саме ми наповнені.

Сповняймося Святим Духом. Хай животворні потоки просто виливаються з нас. Хай робота щодо спасіння людей виливається з нас, хай виливається зцілення, як фізичне, так і духовне.

Ми кажемо, що світ повний гріха, що гріх проникає й у церкву. Але коли приходить Святий Дух, Він змінює наш гріх на святість. І я не боюся нічого з того, із чим стикаюся в сучасному світі.

Дехто каже, що матеріалізм – це проблема серед християн. Дехто каже, що проблема нині з відвідуванням церков. Я ж кажу, що не в цьому проблема. Проблема в тому, що ми не сповнені Святим Духом. Ми кажемо, що багато гріха навіть у церкві. Але це не проблема. Проблема в тому, що недостатньо Духа Святого нині в церкві – і люди не бояться Бога.

Тому сповняймося Святим Духом! Це початок та кінець нашого життя. Це найкраще з того, що могло статися з нами.

Марек Камінський.
Єпископ.

